

Sygn. akt IX Ka 639 / 13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Aleksandra Nowicka

Sędziowie - SO Rafał Sadowski

- SO Barbara Plewińska / spr /

Protokolant - st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 roku

sprawy **K. L.**

oskarżonego z art. 178a § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 27 września 2013 roku sygn. akt VIII K 1028 / 13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla **punkty I, II, III i IV,**

2. uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i przyjmując, iż czyn ten stanowi wykroczenie z **art. 87 § 1a kw**, po zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie **art. 87 § 1 i 1a kw** wymierza mu karę grzywny w wysokości **500,- / pięciuset / zł;**

3. na podstawie **art. 87 § 4 kw** orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów rowerowych w ruchu lądowym na okres lat 2 / dwóch /;

II. zwalnia oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów sądowych za obie instancje, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 639/13

UZASADNIENIE

K. L. został oskarżony o to, że w dniu 27 czerwca 2013 roku

w T. na ul. (...) kierował po drodze publicznej rowerem, będąc w stanie nietrzeźwości: 1,05 mg/l i 0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

- tj. o czyn z art. 178a § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 27 września 2013 roku:

I. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu tj. występku z art. 178a § 2 kk i za to na podstawie art. 178a § 2 kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 10,- zł.;

II. na podstawie art. 49 § 2 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w W. świadczenie pieniężne w kwocie 200,- zł.;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów rowerowych w ruchu lądowym na okres 1 roku;

IV. zwolnił oskarżonego od uiszczenia opłaty, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku *apelację wniósł prokurator zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.*

Wyrokowi zarzucił obrazę przepisu postępowania art. 343 § 7 kpk, mająca wpływ na treść wyroku, polegająca na wydaniu w trybie art. 343 § 1 i 6 kpk wyroku skazującego niezgodnego z treścią uzgodnienia kary prokuratora z oskarżonym w zakresie zakazu prowadzenia pojazdów rowerowych w ruchu lądowym, w wyniku czego wbrew ugodzie orzeczono krótszy o 1 rok okres obowiązywania środka karnego z art. 42 § 2 kk.

W związku z powyższym zarzutem prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie III poprzez orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów rowerowych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji prokuratora zaskarżony wyrok został zmieniony w kierunku sygnalizowanym przez prokuratora na rozprawie apelacyjnej.

Wyjść należy od tego, że sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu w akcie oskarżenia zachowania nie budzi wątpliwości. Z uwagi jednak na zasadniczą zmianę przepisów wynikającą z ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 9 listopada 2013 roku, zaskarżony wyrok nie mógł się ostać.

Sąd Rejonowy uznając, że oskarżony dopuścił się czynu polegającego na prowadzeniu roweru po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości, skazał go za przestępstwo z art. 178a § 2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 10,- zł. oraz orzekł na podstawie art. 42 § 2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów rowerowych w ruchu lądowym na okres 1 roku.

Po uchyleniu z dniem 9 listopada 2013 roku przepisu art. 178a § 2 kk oraz towarzyszące temu dodanie przepisu art. 87 § 1a kw spowodowało, iż przedmiotowy wyrok nie mógł się ostać. Na skutek zmian wprowadzonych w/w ustawą zachowanie zarzucone oskarżonemu aktem oskarżenia które do tej pory wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 178a § 2 kk, stanowi na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów wykroczenie z art. 87 § 1a kw.

W związku z powyższym, sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkty I, II, III i IV i uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia przyjmując, że stanowi on wykroczenie z art. 87 § 1a kw

i za to po zastosowaniu art. 4 §1 kk, na podstawie 87 § 1 i 1a kw wymierzył mu uzgodnioną karę, to jest karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po przyjęciu jednej stawki za równoważnej kwocie 10,- zł.

Nadto sąd odwoławczy za czyn z punktu II a/o orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 87 § 4 kw zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów rowerowych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Orzeczenie tego środka karnego było konieczne bowiem oskarżony zagraża bezpieczeństwu w ruchu drogowym, a okres tego środka karnego oskarżony ustalił z oskarżycielem publicznym.

Sąd uchylił orzeczenie dotyczące kolejnego środka karnego – świadczenia pieniężnego, gdyż środka tego nie przewiduje kodeks wykroczeń.

O kosztach sądowych za obie instancje sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego z obowiązku ich uiszczenia i obciążając wydatkami postępowania Skarb Państwa, gdyż przemawiają za tym względy słuszności albowiem postępowanie odwoławcze toczyło się, a zaskarżony wyrok uległ zmianie z przyczyn niezależnych od oskarżonego tj. z powodu zmiany przepisów.